

GOLF IN DE NEDERLANDSE PERS

De Nederlandse pers wijdt aan golf betrekkelijk weinig aandacht. Wel worden in het kort de resultaten van de belangrijkste wedstrijden gereleveerd, maar daarbij blijft het veelal. Kortelings kwamen we echter drie artikelen tegen over onze golfsport, die we gaarne ook nog onze lezers — voorzover zij ze niet reeds hebben gelezen — willen voorleggen.

Allereerst dan een aanhaling uit de wekelijkse sportbrief uit Engeland, die de *Maasbode* publiceert. Over de Ryder Cup-wedstrijd schrijft het blad:

Zeshonderd biefstukken . . .

Nu moet U dat armetierige Engeland kennen en hun mondjes-maat-menu's met 'n plakje vlees, dat weg waait als het tocht en jus als water. Daar komen dan negen levensgrote Yankees kersvers uit Amerika aangevaren om een partijtje golf te spelen tegen negen sprietige Britten om de Cup van Mister Ryder en die Yankees stappen uit de "Queen Elisabeth" niet alleen met hun golfstokken maar bovendien met een ton eetwaar, inclusief die 600 "steaks", vet en wel. Geen wonder, dat die douane-vent in Southampton vond dat er een stokje voor die "steaks" diende gestoken te worden.

Op hetzelfde moment dus dat Sir Stafford ongeweten en zikkend in de armen van — What's in a name? — Mr. Snyder lag, vocht in Engeland het Yankeedoodle Golf Team een diplomatieke strijd uit om die biefstukken onder de slogan "Six Hundred steaks at stake". Ze wonnen. Ben

Hogan, de captain, verklaarde namelijk dat die negen Yankees met hunne diverse wederhelften niet van plan waren al dat vlees en dat vet alleen op te peuzelen, maar dat ze het wilden delen met hun Engelse tegenstanders en hunne diverse wederhelften. Downingstreet Number Ten gaf toen z'n fiat en er was daarna in Scarborough een maaltijd, waarvan noch Scarborough, noch Mina Bakgraag ooit hadden gedroomd en Ben Hogan zeide dat, als Engeland dat graag wilde, ze de volgende keer met 't golfteam desnoods ook een hele veestapel zouden meenemen. Deze keer namen ze, in ruil voor het vele lekkers, ook wat mee terug naar New York, namelijk de overwinning, maar dat mocht de vreugde niet drukken.

*

In „Het Parool” lezen we van de hand van de adj.-secretaris van het N.G.C., F. W. de Haan, het volgende aardige entrefilet onder de titel: „George” of Caddy:

Wat in de vliegwereld de automatische piloot verricht, zou men kunnen vergelijken met de diensten van de mechanische caddy, die allengs meer en meer populair wordt. Bij de vliegers heet die automatische piloot in de wandel „George” en de dertig Amerikaanse piloten in dienst der K.L.M., die lid geworden zijn van de Amsterdamsche G.C. te Duivendrecht, noemen hun wagentje, waarop de tas met twaalf tot veertien golfstokken aan de hand wordt meegenomen, ook al „George”.

golfflectuur

The Golfer's Book "par excellence"

GOLF

a new approach by

LLOYD MANGRUM

very fully illustrated with over 200 ciné action photographs

prijs f. 12. —

Kirberger & Kesper

Oude Turfmarkt 153, Amsterdam - C Tel. 42264

EEN ZELDZAME PRESTATIE

BIRDIE SHERRY

N.V. WIJNHANDEL

M. REUHLIN & ZOOON

GRAVENHAGE

ROTTERDAM

De oudere golfers bestonden het de eerste te zijn door hun vrienden te worden uitgelachen, hielden echter dapper vol, met het resultaat, dat meer en meer de achterdocht en gemoedelijke bespottung verdween, om plaats te maken voor een druk gebruik van de mechanische caddy op de golfbanen. Ook voor jongere spelers betekent „George” een beduidende geld- en energiebesparing, waarbij de betere mogelijkheid van concentratie hun spel slechts ten goede komt. De aanschaffingskosten van de opvouwbare wagen, gemonteerd met „cushion”-banden, bedraagt circa veertig gulden. In Amerika met zijn vijftien miljoen golfbeoefenaars hebben de clubprofessionals een vloot van caddywagens in voorraad, ondergebracht in overdekte loodsen en verhuren deze voor een dollar per dag.

Het feit, dat de caddywagen er is, kan niet ontkend worden; dat hij zal blijven en zelfs een grote toekomst tegemoet zal gaan, staat ook vast. Of echter de menselijke caddy gaat verdwijnen, staat nog te bezien. Ja, ik meen het sterk te moeten betwijfelen. Deze kan immers door zijn voortreffelijke kennis van het spel, zijn overzicht en oordeel hoe te handelen in een kritieke situatie, het aangeven van de juiste lijn op de greens en door zijn correct advies bij het gebruik maken van een bepaalde stok voor een moeilijk te schatten afstand, voor de speler van onschatbare waarde zijn. In de belangrijke professional-tour-

nooien met hun steeds groeiende geldprijzen, waar het verschil van één slag duizenden guldens betekent, is een juist advies van een prima caddy, die alle listen en lagen van de baan op zijn duimpje kent en tevens het spel en de capaciteiten van zijn „baas” onfeilbaar beoordelen kan, onmisbaar.

En verder zullen de golfers (natuurlijk) de sappige humor niet graag willen missen, waarmede zoveel echte caddies begiftigd zijn. Een aardig staaltje hiervan maakte ik enige jaren geleden mee, toen ik op de oude Haagse baan met de bekende voetbalinternational dr. Boelie Kessler als partner een ronde speelde. De Haagse golfcourse lag aan de Waalsdorperweg en werd door de Duitsers uit „dépôt” grondig vernield, nadat de illegaliteit het door hen bezette, prachtige clubhuis, het voormalige landgoed „Clingendaal”, hadden opgeblazen. *)

Wij stonden op de 18e tee, gereed voor het spelen van de laatste hole. Op een vijftig meter hiervoor liep een weg, die echter voor het publiek niet toegankelijk was. Op die weg bevonden zich twee heren, juist in de richting van de te maken drive.

Onze caddy riep:

„Hé, meneer . . . meneer! Wat moet u daar . . . gaat u toch weg.”

„Het spijt ons zeer, maar wij zijn verdwaald. Misschien zou u ons de weg kunnen wijzen?”

„Waar moet u dan naar toe?”

„Ja, ziet u, wij zijn op weg naar het ziekenhuis Bronovo.”

„Oh, moet u naar het ziekenhuis? Blijft u dan maar staan.”

Zo'n antwoord zal „George” jammer genoeg nooit kunnen geven.

*

Tenslotte lezen wij in „Het Nieuws van de Dag” een interessante bijdrage, getiteld: Henry Cotton veroverde roem, rijkdom . . . en een wijze vrouw. Dit verhaal luidt als volgt:

Henry Cotton, de beroemde Britse golfprofessional, heeft besloten in de toekomst niet meer regelmatig in het zware wedstrijd-golf uit te komen. Hij blijft verbonden aan zijn Engelse club in de zomer en aan de Monte Carlo Golfclub in de winter. De grote tournooien kosten hem echter te veel energie en thans kan de grote Henry als

*) Hier is de schrijver even fout. Het clubhuis is nl. niet identiek met „Clingendaal”. Het oude clubhuis van de Haagsche G.C. was een verbouwde boerderij (Duin-zicht), die indertijd op het landgoed „Clingendaal” stond.

de sterkste onder de sterken van Brits wedstrijd-golf scheiden. Zeker, we zullen Cotton nog wel eens in wedstrijden zien, maar dan zal hij, zoals zijn vrouw zei, „voor zijn genoeg spelen”.

Deze gang van zaken verbaast ons niet. Als we zien dat Braid, 73 jaar oud, nog altijd in hetzelfde cijfer als zijn leeftijd op zijn eigen baan weet rond te gaan, dan zou de goed-getrainde, eerst 42-jarige Henry Cotton nog vele jaren een rol kunnen spelen in internationaal golf. Maar achter hem staat een wijze, ambitieuze vrouw, „Toots” Cotton, die Henry met veel beleid, veel inzicht heeft gebracht tot zijn huidige plaats in golf. Zij voelt er niet voor Cotton te zien sneven tegen de aanstormende jeugd, tegen een Iers kampioen als Fred Daly, tegen de 30-jarige Zuid-Afrikaan Bobby Locke, die in de Verenigde Staten grote ervaring kon opdoen in het zware wedstrijd-golf, dat men daar week-in week-uit om duizenden dollars speelt. Voor haar moet Henry op zijn voetstuk blijven staan. Daarvoor heeft zij gevochten en ... gewonnen.

Immers, Cotton was als jong professional een brillant, fraai speler, maar hij bezat een voor golf ongeschikt temperament — velen zullen zich dat in Den Haag nog herinneren, toen hij daar in 1926 in het Nederlandse Open kampioenschap uitkwam — en hij had een vrij slechte gezondheid, getuige zijn voortdurende maagklachten. Tot hij in 1929 „Toots” ontmoette, die — naar men zegt — eerst op zijn spel en toen op de speler verliefd werd. Zij zag de tekortkomingen van Henry en schaaftte en polijfste waar dat nodig was. Cotton kreeg de nodige rust in zijn meesterlijk spel, hij leefde volgens het juiste dieet.

In 1934 kwam de eerste beloning: na jaren suprematie der Amerikanen, won Cotton als eerste weer het Britse Open kampioenschap te Sandwich. En hij deed het als een waar kampioen, behalve in de laatste ronde, toen de zenuwen hem weer de baas werden en zijn maag begon te klagen. Hij begon met 67 en 65 (dit laatste cijfer geldt nog altijd als een onaantastbaar record op de St. Georges-baan) en zijn derde ronde van 70 gaf hem tien slagen voorsprong. Toen kwam de laatste ronde. De nacht tevoren had „Toots” geen

Meubelen
Betimmeringen
Stofferingen
Verzorging
Architectuur
Verbouwingen

ALLAN
ROTTERDAM
KLEIWEG 244
TEL. 45784

Showroom
Utrechts Binnenhuis
Museumlaan 7 Utrecht
telefoon 17285

oog dichtgedaan: voortdurend had zij hete doeken op de maag van Cotton gelegd. Het werd een ronde van 79 (nog altijd goed genoeg om met vijf slagen voorsprong op Sid Brews te winnen), maar er zaten drie zessen in het midden van de ronde! Toen stond „Toots” achter Henry. Zij volgde iedere stap, zij gaf hem goede raad, kalmeerde hem, stopte hem vitaminetabletten toe. Zo scheen hij op de 14e met een 4 weer wat beter te worden. Een enorme drive van de 15e tee gaf de tien-duizenden, die hun idool volgden, opnieuw vertrouwen. Wat zij niet wisten, was Henry's gesprek met „Toots”, terwijl hij naar de bal toe liep om met zijn mashie de green te bereiken: „Ik kan niet meer, ik kan niet meer. Ik kan niet meer op m'n benen staan.”

De spanning van een week enerverend golf was Henry te veel geworden. Maar niet voor „Toots”, die hem met haar geweldige wilskracht, met welhaast magische woorden opnieuw kracht ingoot en hem verjongde tot de kampioen, die een half uur later als een overtuigd winnaar de laatste green betrad.

Een merkwaardig paar, Henry en „Toots”: sportief en zakelijk tevens. Cotton heeft voor de zaak van het Britse golf veel gedaan. Hij is jaren een sportief gezant van zijn land geweest. Hij heeft, geleid door „Toots”, tevens zijn zakelijke belangen gediend. Als een rijk man verlaat hij wedstrijd-golf.

TONICUM NOURY

verdubbelt Uw energie!